

град. Наистина гръцките икономически интереси са повече в островите на Архипелага и Средиземното море, както и по Мало-Азийското крайбрежие, гдето се срещат компактни гръцки маси и към където бяха повече обърнати погледите на Венизелос, но и плодородната Тракийска област с Беломорското крайбрежие не е нивга преставала да бъде един от главните обекти на гръцката политика и гръцките аспирации, особено при крал Константин, чийто поглед, както и тоя на Фердинанда, беше обърнат към Цариград.

В България, напротив, идеята за една автономна Македония намираще всеобщо одобрение. Тя се споделяше от целия български народ, от политическите партии и от Фердинанда. Но до като народът виждаше в нея едно възможно разрешение на македонския въпрос, чрез което би се турило край на произволите на турската власт над беззащитното македонско население, а така също и главно би се попречило на разпокъсване на Македония, при което наши сънародници биха се намерили в чужди политически граници, гдето ги очакваше едно неизбежно и бързо асимилиране, за Фердинанда и управляващите партии това бе една неискрена, една фалшива, една официална политика. Истинските цели на политиката на Фердинанда са били винаги пълното и целостно присъединяване на Македония и Одринско към България. В преследването на тази цел идеята за автономия на Македония представляваше една благовидна маска, а нейното реализиране не само не би попречило, но би улеснило постигането на тази негова цел. Явното изказване, обаче, на тия негови намерения би дало повод за опасни стълкновения на Балканите и би извикало неодобрение и противодействие от страна на великите сили, които не би-